

Dosarul nr. 1-658/2021
1-21034688-12-1-09032021

SENTINȚĂ
În numele Legii

13 decembrie 2024

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, în componența:

Președintelui ședinței de judecată, judecător

Eugeniu Beșelea

Grefier

Cocieru Victoria

Cu participarea:

Procurorul

Căuș Alan

Apărătorilor

Guțan Marcel,

Taban Natalia

a judecat în ședință publică, cauza penală privind învinuirea lui

Mitrofan Valeriu *****, născut la *****, IDNP *****, de naționalitate moldovean, cetățean a Republicii Moldova, domiciliat în *****, neangajat în câmpul muncii, supus militar, celibatar, studii superioare, fără dizabilități, titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, posedă limba de stat, fiind reținut și arestat preventiv și la domiciliu în prezenta cauză în perioada 18.01.2021-17.07.2021 și fără antecedente penale,

Învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei: 14.03.2024 – 13.12.2024.

Cauza penală a fost repartizată la 09.03.2021, judecătorului Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, Natalia Patrașcu, iar prin încheierea Președintelui-interimar al Judecătoria Chișinău din **14.03.2024**, cauza a fost repartizată repetat, fiind distribuită judecătorului Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, Eugeniu Beșelea.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța,

A CONSTATAT:

1. Mitrofan Valeriu *****, în perioada anilor 2018-2019, aflându-se în mun. Chișinău, str. Korolenko, pe teritoriul garajelor sub denumirea „GSK”, împreună cu ***** și *****, *a pretins și primit personal* de la ultimii, *bani*, în mai multe tranșe, în sumă totală de 22 000 Euro, care potrivit cursului oficial al BNM la acea perioadă, constituia echivalentul sumei de 430 221,75 (patru sute treizeci

două sute douăzeci și unu mii,75) lei MD și care constituie proporții deosebit de mari, *pentru judecătorii Curții Supreme de Justiție*, care în conformitate cu prevederile art. 123 alin.(3) din Codul penal, au calitatea de persoane cu funcție de demnitate publică, și care aveau în procedură cauza civilă nr. 3ra-336/19, *susținând că are influență asupra persoanelor cu funcție de demnitate publică sus numite, pentru a-i face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției lor*, manifestate prin adoptarea unei hotărâri favorabile lui ***** și ***** în cauza civilă sus numită.

Astfel, banii au fost primiți de către Mitrofan Valeriu de la ***** și ***** la 29.11.2018 în sumă de 1 500 Euro, la 19.03.2019 în sumă de 10 500 Euro și la 08.04.2019 în sumă de 10 000 Euro.

1.1. De către organul de urmărire penală, inculpatul Mitrofan Valeriu, a mai fost învinuit de faptul că acesta, în circumstanțele indicate supra a pretins suma de bani sus numită și pentru sine și pentru ca judecătorii Curții Supreme de Justiție să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale.

2. În conformitate cu art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În rezultatul analizei probelor indicate, din punct de vedere al coroborării lor, instanța a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului **Mitrofan Valeriu ******* au fost corect încadrate în prevederile art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, traficul de influență, adică – *Pretinderea și primirea personal, de bani, pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

Totodată, instanța de judecată reține că organul de urmărire penală, neîntemeiat a ajuns la concluzia că inculpatul **Mitrofan Valeriu ******* a pretins bani și pentru sine și pentru ca judecătorii Curții Supreme de Justiție să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale.

3. În acest sens, prin fapta comisă, **Mitrofan Valeriu ******* a atentat la *obiectul juridic* special al infracțiunii, care îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele cu funcție de demnitate publică pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

Obiectul material al infracțiunii îl reprezintă remunerația ilicită exprimată prin suma de 22 000 Euro. Sumă în cauză, constituia, la data primirii de către

inculpat, echivalentul sumei de 430 221,75 lei. Astfel, potrivit prevederilor art. 126 alin. (1¹) Cod penal, în coroborare cu prevederile HG nr. 21 din 18.01.2019 „privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2019”, prin care a fost aprobat cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2019, în mărime de 6 975 lei, daunele în proporții deosebit de mari în anul 2019, constituiau valoarea ce depășește suma de 279 000 lei (3300 * 40 = 279 000). În consecință, suma de 430 221,75 lei, care a constituit obiectul material al acestei infracțiuni, constituie proporție deosebit de mare.

Sub aspectul *laturii obiective*, fapta comisă a constat în *pretinderea și primirea personal*, de către **Mitrofan Valeriu** ***** a banilor în sumă totală de 22 000 Euro, în circumstanțele descrise în pct. 1 din sentință, ce nu i se cuvin inculpatului.

În acest sens, instanța de judecată reține că modalitatea de *pretindere* presupune cererea stăruitoare (insistentă) sau formularea unei pretenții vizând bunuri, ce nu i se cuvin persoanei inculpatului. Pretinderea nu implică necesar satisfacerea pretenției formulate de făptuitor. Pretinderea poate fi exteriorizată prin cuvinte, gesturi, scrisori sau orice alt mijloc de comunicare. Nu este necesar ca cererea să fie astfel formulată încât să poată fi înțeleasă de oricine. Este suficient ca, în raport cu împrejurările concrete, ea să fie inteligibilă pentru cel căruia i se adresează.

Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remunerației ilicite trebuie să fie univocă, manifestând intenția persoanei de a condiționa de ea conduita legată de influențarea persoanei cu demnitate publică. Destinatarului pretenției, formulate de către vânzătorul de influență, nu i se cere să înțeleagă semnificația penală a faptei. Totuși, el trebuie să înțeleagă că tocmai pretinderea remunerației ilicite condiționează angajarea influențării persoanei cu funcție de demnitate publică să adopte conduita legată de obligațiile de serviciu ale unei astfel de persoane.

Primirea se exprimă în luarea în posesiune, obținerea, încasarea de bunuri.

Subsecvent, instanța reține că acest semn al laturii obiective este probat nemijlocit prin declarațiile martorilor ***** și *****, care, în esență, au indicat expres, că inculpatul le-a comunicat că pentru ca în cauza civilă în privința lor să fie adoptată o soluție în favoarea lor la Curtea Supremă de Justiție, aceștia urmează să achite suma totală de 22 000 Euro. Aceasta fiind pretinsă și primită de inculpat de la martori în trei tranșe, 1500 Euro la 29.11.2018, 10 500 Euro la 19.03.2019 și 10 000 Euro la 08.04.2019. Tot martorii respectivi, au declarat că după ce cauza civilă a fost pierdută la Curtea Supremă de Justiție, inculpatul le promitea că le va restitui banii primiți înapoi, confirmând că aceștia au fost transmiși unui judecător de la această instanță.

Faptul că acești bani au fost primiți de către Mitrofan Valeriu de la ***** și ***** este confirmat și prin recipisele semnate de către aceștia, care au fost prezentate atât de către martori, cât și depistate în copii în cadrul efectuării percheziției la inculpatul Mitrofan Valeriu. (V.1, f.d. 19-23; V.3, f.d. 59-62)

La fel, din conținutul declarațiilor martorului *****, rezultă că Luca Pavel și ***** i-au comunicat că Mitrofan Valeriu a primit de la ei 22 000 Euro pentru ca acesta să influențeze judecătorii de la Curtea Supremă de Justiție să le soluționeze pozitiv cauza civilă, care a fost pierdută de ei în instanța de fond și apel. Ulterior, din discuțiile avute cu Mitrofan Valeriu, ultimul a recunoscut că a primit de la ei acești bani, în scopul de a influența judecătorii Curții Supreme de Justiție, iar după pierderea cauzei lui ***** și ***** în această instanță, a confirmat că le promitea că le va restitui banii, însă aștepta ca aceștia să-i fie restituiți de alte persoane cărora i le-a dat.

În același registru, instanța de judecată notează că circumstanțele în cauză, sunt pe deplin confirmate și prin conținutul înregistrării audio a comunicării dintre inculpat și martorii ***** și ***** (V.1, f.d. 100-145; V. 3, f.d. 137-139;142-187). Audierea comunicării în cauză, în esență relevă faptul că inculpatul confirmă martorilor faptul că banii, în sumă totală de 22 000 Euro, au fost luați de la aceștia pentru a fi transmiși unui judecător de la Curtea Supremă de Justiție, în scopul ca cauza civilă a martorilor ***** și ***** să fie soluționată, prin obținerea de către ultimii a câștigului de cauză. La fel, mai confirmă și faptul că după ce cauza martorilor a fost soluționată în defavoarea lor la Curtea Supremă de Justiție, le promitea restituirea acestor bani, invocând că așteaptă ca aceștia să-i fie restituiți de alte persoane cărora i le-a dat.

Concluzii similare, pot fi desprinse și din conținutul proceselor-verbale de consemnare a înregistrărilor comunicărilor și imaginilor din 20.01.2021 prin care au fost fixate discuțiile între martorii ***** și ***** cu Mitrofan Valeriu și între matorul ***** și inculpatul Mitrofan Valeriu. Audierea acestor comunicări și imagini, în esență relevă faptul că inculpatul confirmă martorilor faptul că banii, în sumă totală de 22 000 Euro, au fost luați pentru a fi transmiși unui judecător de la Curtea Supremă de Justiție, în scopul ca cauza civilă a martorilor ***** și ***** să fie soluționată prin obținerea de către ultimii a câștigului de cauză. La fel, mai confirmă și faptul că după ce cauza martorilor a fost soluționată în defavoarea lor la Curtea Supremă de Justiție, le promitea restituirea acestor bani, invocând că așteaptă ca aceștia să-i fie restituiți de alte persoane cărora i le-a dat.

Consecutiv, instanța consideră neîntemeiată versiunea inculpatului, despre faptul că banii primiți de la martorii ***** și *****, în sumă de 22 000 Euro, au fost primiți de Mitrofan Valeriu cu titlu de împrumut, în scopuri personale, atât timp cât această versiune este combătută prin probele expuse supra.

În altă ordine de idei, instanța consideră neîntemeiate concluziile organului de urmărire penală privind pretinderea de către inculpat a banilor și pentru sine, atât timp cât această circumstanță nu a fost susținută prin nici o probă administrată în cauză, acestea indicând la faptul că banii erau preinși pentru judecătorul Curții Supreme de Justiție.

Latura subiectivă, s-a caracterizat prin intenție directă.

Cu referire la ***scopul infracțiunii***, acesta îl constituie scopul de a face o persoană cu funcție de demnitate publică (judecătorii Curții Supreme de Justiție) să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale și anume să adopte o hotărâre în favoarea martorilor ***** și *****.

Aceste circumstanțe se confirmă direct prin declarațiile martorilor *****, *****, și ***** și discuțiile purtate între aceștia și inculpat, conținutul cărora este descris supra.

Totodată, instanța de judecată consideră neîntemeiată concluzia acuzatorului de stat că scopul infracțional al inculpatului s-a manifestat prin intenția de a face judecătorii Curții Supreme de Justiție să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, atât timp cât probatoriul administrat probează anume faptul că scopul inculpatului era să facă judecătorii Curții Supreme de Justiție să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcțiilor sale, manifestate prin adoptarea unei hotărâri în favoarea martorilor ***** și *****.

Mitrofan Valeriu ***** este persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani, precum și susținea că are influență asupra judecătorilor Curții Supreme de Justiție, în acest fel fiind ***subiect*** al infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) Cod penal.

Această concluzie rezultă din probele expuse supra, potrivit cărora rezultă că Mitrofan Valeriu, a indicat că urmează să fie influențați judecătorii Curții Supreme de Justiție.

Cu privire la temeiurile de inadmisibilitate a probelor sau nulității actelor de procedură, precum și încălcării drepturilor sale invocate de inculpatul Mitrofan Valeriu.

Mitrofan Valeriu opinează că procesul verbal de primire a autodenunțului depus de ***** și cel depus de ***** ambele din 19 octombrie 2020 sunt lovite de nulitate absolută. În susținerea acestei poziții a invocat că la 5 octombrie 2020 ***** și ***** a depus o plângere, prin urmare anume la 5 octombrie 2020 OUP ar fi luat cunoștință de săvârșirea infracțiunii, astfel încât la 19 octombrie 2020 cunoșteau despre ea.

Mitrofan Valeriu susține că ***** și ***** au fost audiați împreună în același local la 19 octombrie 2020 la CNA fiind încălcat art. 105 alin. (2) din CPP. Procesele verbale de audiere a lor vizează același interval de ore de audiere și nu

este indicat un loc concret. Mitrofan Valeriu mai atrage atenția că procesele verbale de primire a autodenunțurilor au un conținut identic, fiind folosite noțiuni juridice pe care ***** și ***** nu le cunosc, opinând că acestea ar fi fost scrise sub îndrumarea OUP.

Această încălcare în viziunea lui Mitrofan Valeriu ar atrage și ilegalitatea ordonanței de pornire a urmăririi penale din 20 octombrie 2020.

Demersurile privind prelungirea termenului de urmărire penală sunt nule. Indică faptul că inițial prin Ordonanța de stabilire a termenului UP a fost fixat termenul de urmărire penală până la 20 noiembrie 2020. Ulterior, au fost emise următoarele ordonanțe de prelungire: la 20 noiembrie 2020 a fost emisă ordonanță de prelungire a termenului până la 29 ianuarie 2021. Interpretând prevederile art. 259 alin. (4) din CPP, Mitrofan Valeriu consideră că termenul stabilit pentru înaintarea demersului de prelungire a termenului UP și emiterea ordonanței în acest sens a expirat la 28 ianuarie 2020 și nu la 29 ianuarie 2020. La 29 ianuarie 2021 a fost emisă ordonanță de prelungire a termenului până la 31 martie 2021

Potrivit art. 259 alin. (4) din CPP în vigoare la momentul emiterii ordonanțelor de prelungire a termenului de urmărire penală prevedea faptul că un demers de prelungire a termenului de urmărire penală se prezintă procurorului înainte de expirarea termenului fixat. Cauza penală a fost expediată în instanță la 5 martie 2021, iar la 9 martie 2021 aceasta a fost repartizată în mod aleatoriu judecătorului Natalia Patrașcu din cadrul Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani. Astfel, termenul urmăririi penale fixat prin ordonanța din 29 ianuarie 2021 a fost respectat. Referitor la emiterea ordonanței de prelungire din 20 noiembrie 2020, instanța de judecată reține că aceasta a fost emisă în interiorul termenului de urmărire penală fixat prin Ordonanța de fixare a termenului de urmărire penală din 20 octombrie 2020. Or, ultima zi a termenului stabilit se include în interiorul perioadei, deci și Ordonanța de prelungire din 20 noiembrie 2020 și din 29 ianuarie 2021 au fost emise cu respectarea termenelor stabilire de ordonanțele anterioare de prelungire.

Indicând că a avut loc încălcarea termenelor de prelungire a urmăririi penale, Mitrofan Valeriu consideră că încălcarea lor atrage inadmisibilitatea probelor acumulate după data de 20 noiembrie 2020, ca fiind acumulate cu încălcarea esențială de către OUP a dispozițiilor CPP (art. 94 alin. (1) pct. 8) din CPP. În consecință consideră ilegale toate măsurile speciale de investigație privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor.

Având în vedere faptul că ordonanțele de prelungire sunt emise cu respectarea termenelor legale, acest argument decade.

Purtătorul optic nr. 87.21 (f.d. 100-102, vol. II) nu conține nicio probă care ar confirma vinovăția. La fel nu conține nici o probă care ar confirma vinovăția

nici procesul verbal nr. 10/1002 din 18 noiembrie 2020 (f.d. 214-218, vol. I) și Procesul verbal nr. 10/1146 din 16 decembrie 2020 (f.d. 230-236, vol. I) și nici anexa la procesul verbal privind efectuarea măsurii speciale de investigație din 19 ianuarie 2021 (vol. II f.d. 59-61).

Argumentele în cauză au fost acceptate în esență de către instanță, iar aceste probe n-au fost considerate concludente și utile, precum și nu au fost puse la baza sentinței.

Procesul verbal de examinare din 20 octombrie 2020 (vol. I, f.d. 100) nu poate fi acceptat ca probă în baza art. 94 alin. (1) pct. 8) CPP. În susținerea acestei poziții invocă faptele că:

***** (care a prezentat înregistrările audio de pe CD) în dosarul dat avea calitatea de bănuț și nu de martor. Deschiderea CD a fost efectuată în lipsa specialistului. Înregistrările audio au fost efectuate în lipsa încheierii emisă de judecătorul de instrucție. Înregistrările audio au fost efectuate când ***** și ***** fiind inițiatorii infracțiunii aveau probleme cu peste 30 persoane de la care ar fi strâns în mod ilegal bani. Întrebările adresate de ***** și ***** erau provocatoare. Declarațiile lui ***** și ***** de pe CD sunt în contradicție cu cele făcute în cadrul ședințelor de judecată și ale lui *****. Ofițerul de UP și procurorul nu au înaintat vreun demers judecătorului de instrucție pentru a recunoaște CD ca mijloc de probă. Nu există vreo ordonanță a procurorului prin care ar dispune și accepta ca fiind pertinent CD-ul ca mijloc material de probă. Nu există demers privind verificarea cerințelor legale privind recunoașterea ca mijloc material de probă CD-ul. CD-ul menționat a fost recunoscut ca mijloc de probă prin Ordonanța din 20 octombrie 2020 (Vol. I, f.d. 146).

Astfel, instanța de judecată notează că nu există vreun temei de inadmisibilitate în privința înregistrărilor audio prezentate de către ***** . Acestea nu reprezintă probe obținute urmare a efectuării măsurilor speciale de investigații, dar sunt probe obținute prin intermediul înregistrărilor audio. Art. 93 alin. (2) pct. 6) și 8) din Codul de procedură penală, prevede că În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 6) înregistrările audio sau video, fotografiile; 8) actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigații și anexele la ele, inclusiv stenograma, fotografiile, înregistrările și altele.

Prin urmare, înregistrărilor audio prezentate de ***** nu li se aplică regulile aplicabile măsurilor speciale de investigații, ținând cont de faptul că potrivit art. 101 alin. (3) din Codul de procedură penală, nicio probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Totodată, potrivit prevederilor art. 94 alin. (2) Cod de procedură penală, Constituie încălcare esențială a dispozițiilor prezentului cod, la administrarea

probelor, violarea drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei sau a prevederilor legii procesuale penale prin privarea participanților la proces de aceste drepturi sau prin îngrădirea drepturilor garantate, ***fapt care a influențat sau a putut influența autenticitatea informației obținute, a documentului sau a obiectului.***

Astfel, inculpatul nu a indicat careva drepturi sau libertăți constituționale care să-i fi fost violate, sau de care ar fi fost privat prin administrarea acestui mijloc de probă, precum și nu a indicat cum ar fi fost influențată autenticitatea informației obținute. Pe când, autenticitatea acestei informații, a fost confirmată și prin alte mijloace de probă administrate în prezenta cauză (interceptarea comunicărilor și imaginilor efectuate între martorii *****, *****, ***** și Mitrofan Valeriu) conținutul cărora este asemănător cu discuțiile înregistrate pe mijlocul de probă criticat.

Mitrofan Valeriu susține că stenogramele discuției lui *****, ***** cu Mitrofan Valeriu nu conțin integral înregistrările efectuate. În timpul ședinței nu a fost posibil să fie ascultate integral înregistrările audio din motiv că acestea nu existau, dar stenograma este anexată.

Referitor la stenogramă, Mitrofan Valeriu a invocat faptul că nu a fost emisă o ordonanță prin care se dispune care comunicări urmează a fi transcrise pe suport aparte, după verificarea corespunderii conținutului procesului verbal și a stenogramelor cu conținutul înregistrărilor.

În acest aspect, instanța reține netemeinicia argumentelor invocate de inculpat, atât timp cât aceste înregistrări au fost reproduse în ședința de judecată, constatându-se că ele corespund cu conținutul stenogramei.

Cu adevărat, s-au constatat deficiențe tehnice la audierea altor interceptări (în care au fost înregistrate comunicările telefonice ale inculpatului Mitrofan Valeriu; V.2, f.d. 56-84), nefiind descifrabil sunetul în mod integral. Însă având în vedere că această probă nu a fost considerată concludentă și utilă, ea nu a fost pusă la baza sentinței adoptate, ceea ce impune instanța să nu analizeze aspectul de admisibilitate a acestei probe.

A mai indicat inculpatul că la 8 februarie 2021, audierea lui Mitrofan Valeriu a durat mai mult de 4 ore consecutiv: de la 13:38 până la 19:04. Astfel, Mitrofan Valeriu a indicat că în acest timp nu a luat nici prânzul nici cina. Acesta s-a plâns la Procurorul General pe pretinsele ilegalități în acest sens și nu există nicio decizie.

Instanța de judecată observă că în data de 8 februarie 2021, audierea a durat, cu adevărat de la ora 13:38 până la 19:04, ore indicate în Procesul verbal. Totuși, la ora 15:59 a fost anunțată o întrerupere la cererea apărătorului inculpatului, audierea fiind reluată la ora 18:14 minute. Prin urmare, contrar poziției lui Mitrofan Valeriu, audierea în data de 8 februarie 2021 nu a durat ai mult de 4 ore fără întrerupere.

Același argument îl invocă Mitrofan Valeriu în raport cu examinarea telefonului mobil din 1 februarie 2021, indicând că a fost în stare de oboseală, lipsit de dejun, prânz și cină. În cadrul examinării telefonului mobil din 1 februarie 2021, OUP împreună cu ofițerul de investigație ar fi deschis telefonul în lipsa autorizației eliberate de judecătorul de instrucție. Aceștia ar fi ridicat informația privind convorbirile telefonice fără acordul judecătorului de instrucție. Mitrofan Valeriu mai indică faptul că în calitate de mijloc tehnic utilizat la examinarea telefonului din 1 februarie 2021 a fost telefonul personal al OUP de model Iphone 8+ cu scopul ca acesta să poată avea acces la informația din telefon și să o lichideze. Telefonul mobil de model Iphone 8+ a fost utilizat pentru fotografierea conținutului telefonului mobil care aparține lui Mitrofan Valeriu. Pe acest fapt s-a plâns la procurorul ierarhic superior care nu s-a expus asupra obiecțiilor care le-a făcut judecătorul de instrucție care a acceptat plângerea lui Mitrofan Valeriu și a anulat ordonanța de refuz privind începerea urmăririi penale împotriva OUP și procurorului. Mitrofan Valeriu indică faptul că identificarea abonaților a fost efectuată în lipsa autorizării procurorului. Mitrofan Valeriu atrage atenția că telefonul mobil ridicat la 18 ianuarie 2021 până în prezent nu i-a fost restituit. Acesta mai indică faptul că nu este specificat în rechizitoriu locul unde este păstrat telefonul său. Referitor la plicul în care se afla telefonul mobil, Mitrofan Valeriu a indicat că acesta nu era sigilat și telefonul mobil nu a fost posibil de a fi deschis.

Ca și în cazul de mai sus, instanța reiterează că atât telefonul mobil, în calitate sa de corp delict, cât și procesul-verbal de examinare a sa, nu au fost apreciate drept mijloace de probă concludente și utile și nu a fost pus la baza sentinței adoptate, motiv pentru care instanța nu consideră necesară analiza detaliată a admisibilității acestor mijloace de probă.

În viziunea lui Mitrofan Valeriu, ordonanța privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor din 15 decembrie 2020 (vol. III f.d. 13-14) ar fi ilegală din următoarele motive:

Lipsa unei ordonanțe legale; De la dosar lipsește CD-ul nr. DIA 5/2021 Demersul privind verificarea respectării cerințelor legale din 21 ianuarie 2021 (vol. III f.d. 38) nu conține data înregistrării și numărul documentului; Critici similare Mitrofan Valeriu le-a indicat și în raport cu Ordonanța din 15 decembrie 2020 (vol. II f.d. 164-165) susținând că de la dosar ar lipsi CD nr. DIA 3/2021.

Pe de altă parte, indică faptul că la dosar nu există niciun proces verbal ce confirmă că originalul suportului purtător de informație a fost transmis judecătorului de instrucție. La dosar nu ar fi anexat procesul verbal și purtătorul material de informații.

În altă ordine de idei a invocat că nu i s-a permis de a face cunoștință cu originalele purtătorului material de informații, audio și video care în prezent se află

la judecătorul de instrucție, deși indică faptul că nu există vreo probă că acestea au fost arhivate la judecătorul de instrucție în general.

În viziunea lui Mitrofan Valeriu, judecătorul de instrucție nu a examinat toate datele sau informațiile obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații.

Potrivit art. 132/9 alin. (13) din Codul de procedură penală în vigoare la momentul certificării interceptării și înregistrării comunicărilor, suportul pe care sunt înregistrate comunicările interceptate și înregistrate se va păstra la judecătorul de instrucție care a autorizat măsura specială de investigație. Având în vedere că Mitrofan Valeriu nu contestă conținutul comunicărilor interceptate dar procedura de certificare a lor, instanța de judecată nu are nicio prezumție de ilegalitate a acțiunilor procurorului și Judecătorului de instrucție în acest sens, motiv pentru care argumentele lui Mitrofan Valeriu le va considera declarative.

Mitrofan Valeriu susține că ***** nu a dat acordul pentru a participa la măsurile speciale de investigație. Totuși, la dosar este prezentată Recipisa prin care ***** ***** și-a exprimat acordul de a fi supus măsurilor speciale de investigație (Vol. I, f.d. 43)

Mitrofan Valeriu atrage atenția că procurorul nu ar fi controlat efectuarea corectă a măsurilor speciale de investigații. Suplimentar acesta indică faptul că Judecătorul de instrucție nu a declarat nul procesul verbal privind efectuarea măsurilor de investigație care au fost efectuate ilegal. La fel, Mitrofan Valeriu susține că nici Procurorul și nici Judecătorul de instrucție nu au sesizat autoritățile competente că au fost efectuate măsuri speciale de investigație în mod ilegal.

Până în prezent Valeriu Mitrofan nu a fost informat că acesta a fost supus măsurilor speciale de investigație.

Mitrofan Valeriu a indicat că la dosar nu este anexată scrisoarea de însoțire a extrasului din Încheierea judecătorului de instrucție ce conține mențiunea privind preîntâmpinarea persoanei care va asigura tehnic efectuarea măsurii speciale de investigații.

Mitrofan Valeriu Susține că nu există vreo probă ce confirmă faptul că organul de urmărire penală la sfârșitul perioadei autorizate pentru interceptarea și înregistrarea comunicărilor a prezentat procurorului procesul verbal al interceptării și suportul în original pe care a fost înregistrată informația și suportul purtător de informație în original pe care au fost înregistrate comunicările.

Mitrofan Valeriu obiectează că la dosar nu este nicio probă ce confirmă faptul că procurorul a împuternicit pe cineva să lichideze comunicările înregistrate care nu sunt pertinente pentru dosarul dat.

Astfel, instanța de judecată, reține că inculpatul invocă de facto temeuri de nulitate relativă a actelor de procedură prin care au fost dispusă efectuarea

măsurilor speciale de investigație, fără a invoca cum a fost afectat caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părților. Totodată, instanța de judecată notează că caracterul echitabil al procesului ar putea fi afectat doar prin încălcări care ar putea genera punerea la îndoială a autenticității informației obținute prin măsurile speciale de investigație în cauză, fapt care însă nu a fost pus în discuție. (cauza Yüksel Yalçınkaya v. Türkiye [GC], 2023, § 324). Totodată, inculpatul a avut posibilitatea să solicite originalul discuțiilor înregistrate în cadrul acestei măsuri speciale de investigație de la judecătorul de instrucție însă nu a făcut-o, precum și a putut invoca temeiurile care ar pune la îndoială autenticitatea acestor comunicări, însă la fel nu a făcut-o, oferind doar propria apreciere a acestei probe, motiv pentru care instanța va respinge alegațiile invocate de inculpat în acest sens.

Mitrofan Valeriu a mai invocat că drepturile bănuțitului și motivele reținerii nu au fost aduse la cunoștință acestuia, imediat la momentul reținerii și nu a fost prezent avocat. Imediat după reținere și înainte de audiere nu a fost informat în prezența apărătorului despre conținutul bănuțelii și despre încadrarea juridică a faptelor infracționale de săvârșirea cărora este suspectat.

La reținere nu i s-a permis să anexeze alte mijloace de probă. În dosar lipsește procesul verbal privind examinarea corporală care a fost efectuată la momentul reținerii. Procurorul nu a efectuat controlul asupra legalității reținerii lui Mitrofan Valeriu. Organul de urmărire penală nu a asigurat condiții pentru întrevvedere confidențială cu un apărător. Pe parcursul urmăririi penale nu i s-a permis să primească consultanță juridică în condiții de confidențialitate și în general, fiind lipsit de o asistență juridică calificată. La dosar lipsesc deciziile privind acordarea asistenței juridice calificate de la Oficiul Teritorial al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat. La dosar pentru confirmarea calității și împuternicirilor sale apărătorii nu ar fi prezentat documente confirmative. Avocatul Nemerenco a fost numit în calitate de reprezentant al lui Mitrofan Valeriu fără acordul său de către Procurorul Vadim Prisăcari. Avocatul adus de ofițerul Nicolae Vasilenko care a participat la reținere și percheziție nu a atenționat persoana care efectuează acțiunea procesuală asupra încălcărilor legii comisă de acea persoană. Avocații care l-au asistat nu au cerut recuzarea persoanei care efectuează urmărirea penală și nu au înaintat nici o cerere, nici o obiecție împotriva acțiunilor organului de urmărire penală, nu au contestat refuzul procurorului de a audia martorii solicitați de apărare și nu au depus nicio plângere împotriva acțiunilor pretinse ilegale ale organului de urmărire penală. Avocatul Nimerenco adus de procurorul Vadim Prisăcari a semnat rechizitoriul fără acordul său. În cadrul percheziției din 18 ianuarie 2021 de la domiciliul lui Mitrofan Valeriu, inculpatul a predat benevol telefonul personal, trei recipise și o agendă. Ofițerul de urmărire penală nu a permis înregistrarea video a percheziției, nu a explicat

drepturile lui Mitrofan Valeriu, nu a înmănat ordonanța prin care s-a dispus efectuarea percheziției, până la începerea ei. OUP nu a întrerupt percheziția până la sosirea apărătorului, nu s-au indicat motivele care au dus la continuarea percheziției. În domiciliu au intrat persoane care nu aveau autorizarea de la judecătorul de instrucție.

Astfel, instanța de judecată reține că, lui Mitrofan Valeriu i-au fost explicate motivele reținerii, drepturile și obligațiile procesuale, înmânate4 copiile actelor adoptate, în prezența apărătorului (V.1176-181). La fel, i-a fost înmănată copia mandatului judecătoresc de autorizare a efectuării percheziției, fapt contrasemnat de către acesta (Vol. III, f.d. 58). Procesul verbal este contrasemnat de către apărătorul Sudjac Marian și nu conține vreo mențiune că această acțiune a fost efectuată fără participarea apărătorului, deși Mitrofan Valeriu putea să o facă la rubrica „obiecțiile și explicațiile participanților” care a fost completată de către acesta personal. Potrivit art. 127 alin. (5) din Codul de procedură penală, În scopul asigurării securității, organele de urmărire penală pot antrena subdiviziuni ale instituțiilor prevăzute la art. 56 alin. (1) sau alte instituții. Mitrofan Valeriu nu a demonstrat că la efectuarea percheziției au participat și alte persoane neindicate la rubrica „alți participanți la efectuarea percheziției” din Procesul verbal de percheziție. Astfel, se reține lipsa cărorva încălcări din cele invocate de inculpat.

A mai invocat inculpatul mai multe argumente cu privire la pretinsa omisiune a procurorului conducător al urmăririi penale privind documentarea implicării și altei persoane în săvârșirea infracțiunii incriminate lui, însă aceste argumente instanța le va lăsa fără soluționare, atât timp cât este sesizată doar în privința inculpatului Mitrofan Valeriu.

Cu privire la aplicarea legii penale în timp.

Instanța de judecată reține că potrivit prevederilor art. 8 din Codul penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

La fel, potrivit prevederilor art. 10 din Codul penal, (1) **Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi,** inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale; (2) **Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei** vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

În acest context, este de menționat faptul că infracțiunea incriminată lui **Mitrofan Valeriu ******* a fost săvârșită în perioada 29.11.2018-08.04.2019. Redacția art. 326 alin. (3) Cod penal, în vigoare la acel moment, stabilea în calitate

de pedeapsă, sancțiunea amenzii de la 4 000 la 6 000 unități convenționale sau închisoare de la 3 la 7 ani.

Totodată, redacția actuală a art. 326 alin. (3) Cod penal (în vigoare din 07.09.2024), stabilește în calitate de pedeapsă, sancțiunea amenzii de la 4 000 la 6 000 unități convenționale sau închisoare de la 3 la 8 ani.

Având în vedere acest fapt, precum și regulile prevăzute de art. art. 8 și 10 din Codul penal, față de Mitrofan Valeriu, urmează a fi aplicate prevederile Codului penal mai favorabile și anume, în latura pedepsei aplicabile acestuia, vor fi aplicate prevederile legii penale în vigoare la data comiterii faptei (conform art. art. 8 și 10 alin. (2) Cod penal).

4. Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privința lui **Mitrofan Valeriu** ***** nu au fost stabilite.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform art. 77 Cod penal, în privința lui **Mitrofan Valeriu** ***** nu au fost stabilite.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanțele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată ține cont de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, se constată că sancțiunea art. 326 alin. (3) Cod penal, prevede următoarele pedepse:

- amendă în mărime de la 4 000 la 6000 unități convenționale;
- sau, închisoare de la 3 ani până la 7 ani.

Acuzatorul de stat a solicitat stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 5 500 unități convenționale, cu dispunerea confiscării contravalorii sumei de 22 000 Euro, care la data comiterii faptei constituia suma de 430 221,75 lei.

Apărătorul și inculpatul au solicitat achitarea ultimului.

Având în vedere cele menționate și prevederile legii penale, de gravitatea acțiunilor inculpatului, de faptul că infracțiunea este gravă, că inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, precum și s-a aflat pe parcursul procesului în stare de arestare preventivă și la domiciliu, instanța de judecată consideră oportună stabilirea pedepsei de cea mai blândă categorie în quantum maxim, și anume amendă în mărime de 6 000 unități convenționale.

5. Din materialele cauzei rezultă că acțiune civilă nu este înaintată, nu sunt cheltuieli judiciare și nu sunt aplicate sechestre.

5.1. În temeiul art. 106 alin. (1) și alin. (2) lit. b) Cod penal, de la **Mitrofan Valeriu *******, urmează a fi confiscată contravaloarea sumei de 22 000 Euro, care constituie bunurile rezultate din săvârșirea infracțiunii, avînd în vedere că acești bani nu au putu fi găsiți.

5.2. Măsura preventivă a încetat de drept, iar avînd în vedere caracterul pedepsei stabilite inculpatului, instanța de judecată consideră inoportună aplicarea căreiva măsuri preventive.

5.3. Corpul delict - telefon mobil de model Samsung J5, ridicat în cadrul percheziției la domiciliul lui Mitrofan Valeriu, care se păstrează într-un plic separat, anexă la cauza penală, avînd în vedere că este inutilizabil (fapt constatat în cadrul cercetărilor judecătorești, deoarece nu a fost posibilă conectarea acestuia), în temeiul art. 162 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, urmează a fi distrus, după devenirea definitivă a sentinței.

6. În temeiul celor expuse, călăuzindu-se de art. 340, 384, 385, 389, 392-395 și 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

CONDAMNĂ:

Mitrofan Valeriu ***** se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 6 000 (șase mii) unități convenționale, ceea ce constituie 300 000 (trei sute mii) lei.

Se confiscă, în contul statului, de la **Mitrofan Valeriu *******, contravaloarea sumei de 22 000 (douăzeci și două mii) Euro, convertită în lei la data executării, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei.

Corpul delict - telefon mobil de model Samsung J5, ridicat în cadrul percheziției la domiciliul lui Mitrofan Valeriu, care se păstrează într-un plic separat, anexă la cauza penală, urmează a fi distrus, după devenirea definitivă a sentinței.

Sentința este cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,

judcător

Eugeniu Beșelea